

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 3454

Warszawa, 8 maja 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o inwestycjach w zakresie budowy
Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 -
Oddziału Muzeum II Wojny Światowej
w Gdańsku.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Kazimierza Smolińskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Ryszard Bartosik; (-) Barbara Bartuś; (-) Dariusz Bąk; (-) Joanna Borowiak; (-) Wojciech Buczak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Przemysław Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Barbara Dziuk; (-) Jacek Falfus; (-) Leszek Galemba; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Piotr Kaleta; (-) Robert Kołakowski; (-) Ewa Kozanecka; (-) Leonard Krasulski; (-) Andrzej Kryj; (-) Marta Kubiak; (-) Krzysztof Kubów; (-) Jerzy Materna; (-) Andrzej Melak; (-) Anna Milczanowska; (-) Kazimierz Moskal; (-) Grzegorz Puda; (-) Piotr Pyzik; (-) Bogdan Rzońca; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Ewa Szymańska; (-) Ryszard Terlecki; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Grzegorz Adam Woźniak; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Maria Zuba; (-) Wojciech Zubowski.

USTAWA

z dnia r.

**o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939
- Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku**

Uznając, że Pole Bitwy na Westerplatte ma szczególne znaczenie dla historii oraz pamięci zbiorowej Narodu Polskiego jako miejsce będące symbolem rozpoczęcia II wojny światowej – największego konfliktu zbrojnego XX wieku,

w celu realizacji interesu publicznego, polegającego na upowszechnianiu wiedzy o bohaterskiej obronie Westerplatte we wrześniu 1939 roku oraz zapewnieniu ochrony, utrzymania i rewaloryzacji zespołu obiektów architektury militarnej znajdujących się na terenie Westerplatte,

uchwala się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) zasady, warunki i tryb przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, wymaganych ze względu na interes publiczny;
- 2) organy właściwe w sprawach przygotowywania i realizowania inwestycji, o których mowa w pkt 1;
- 3) źródła finansowania inwestycji, o których mowa w pkt 1.

2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) inwestor - Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku w rozumieniu zarządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 6 września 2016 r. w sprawie połączenia państwowych instytucji kultury - Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku i Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 oraz utworzenia państwowej instytucji kultury - Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. Urz. MKiDN z 2016 r. poz. 54) i zarządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 23 września 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie połączenia państwowych instytucji kultury - Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku i Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 oraz utworzenia państwowej instytucji kultury - Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. Urz. MKiDN z 2016 r. poz. 59);
- 2) inwestycje w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - roboty budowlane, dostawy lub usługi związane z przygotowaniem i realizacją budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, obejmujące:
 - a) budowę na terenie Pola Bitwy na Westerplatte obiektów budowlanych służących realizacji celów statutowych Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, w tym udostępnianiu zbiorów Muzeum,
 - b) budowę innych instalacji, urządzeń i obiektów niezbędnych do:
 - wybudowania i funkcjonowania Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku,
 - zabezpieczenia Pola Bitwy na Westerplatte przed zniszczeniem lub uszkodzeniem,
 - zapewnienia porządku i czystości na terenie Pola Bitwy na Westerplatte,

- c) budowę lub przebudowę dróg publicznych na terenie Pola Bitwy na Westerplatte,
 - d) rozpoznanie i usuwanie z terenu Pola Bitwy na Westerplatte przedmiotów niebezpiecznych, w szczególności niewybuchów,
 - e) budowę lub przebudowę uzbrojenia terenu Pola Bitwy na Westerplatte;
- 3) kataster nieruchomości - kataster w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 650, 1669);
- 4) Pole Bitwy na Westerplatte - teren obejmujący obszar położony na półwyspie Westerplatte, w Gdańsku, w województwie pomorskim, leżący w granicach administracyjnych miasta Gdańska w obrębie geodezyjnym nr 062 na działkach geodezyjnych: nr 68 księga wieczysta nr GD1G/00052408/2; nr 1/3, 1/4, 2/1, 3/1, 6/1, 6/2, 7, 8/1, 8/3 księga wieczysta nr GD1G/00131506/7; nr 2/3, 2/4, 2/5, 2/6, 2/7, 2/8, 3/3, 3/4, 3/5, 3/6, 8/4, 8/5, 17/1, 17/2 księga wieczysta nr GD1G/00067168/5; nr 1/2 księga wieczysta numer GD1G/00251476/4; nr 25/1 księga wieczysta nr GD1G/00118035/7; nr 18, 19, 29/1, 29/2 księga wieczysta nr GD1G/00064864/3; nr 26, 28 księga wieczysta nr GD1G/00024829/4; nr 20, 21, 22, 23, 24, 25/2, 27, 30/1, 30/2 księga wieczysta nr GD1G/00031346/6; a także zespół fortyfikacji i zabudowy Szańca Mewiego na działkach geodezyjnych: nr 49/1, 50 księga wieczysta nr GD1G/00031343/5; nr 49/2 księga wieczysta nr GD1G/00274924/7, oraz następujące objekty:
- a) wartownia nr 1,
 - b) wartownia nr 3,
 - c) koszary - wartownia nr 6,
 - d) placówka "Fort",
 - e) placówka "Elektrownia",
 - f) placówka kpr. Szamlewskiego,
 - g) bunkier,
 - h) wieża obserwacyjna;
- 5) roboty budowlane, dostawy, usługi - roboty budowlane, dostawy i usługi w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018);
- 6) uzbrojenie terenu - urządzenia infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 121, 50 i 650, 2204, 2348).

Art. 2.

1. Inwestycje w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.
2. Inwestycje w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 finansuje się z budżetu państwa lub z innych źródeł.

Rozdział 2

Postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych

Art. 3.

1. Decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wydaje Wojewoda Pomorski na wniosek inwestora.
2. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 może odnosić się do całości lub części inwestycji.
3. Organem wyższego stopnia w sprawach zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

4. Wojewoda Pomorski niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 oraz o wydaniu takiej decyzji.

Art. 4.

1. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 powinien spełniać wymogi przewidziane w art. 63 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), zwanej dalej "Kodeksem postępowania administracyjnego", a także zawierać określenie przedsięwzięcia wymagającego zezwolenia oraz:

- 1) wskazanie granic terenu objętego wnioskiem oraz oznaczenie obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub, w przypadku jej braku, na kopii mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej;
- 2) wskazanie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
- 3) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 4) cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 12, 317 i 650), aktualnym na dzień opracowania projektu;
- 5) charakterystykę inwestycji, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999 oraz z 2018 r. poz. 810), jeżeli jest ona wymagana;
- 7) pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2017 r. poz. 2187, poz. 1086, poz. 1595 oraz z 2018 r. poz. 10);
- 8) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności dokonania podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 9) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 18 ust. 3;
- 10) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 9;
- 11) opinie, o których mowa w ust. 3;
- 12) zgodę wodnoprawną, o ile jest wymagana;
- 13) wskazanie gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi;
- 14) wypisy z rejestru gruntów lub inne dokumenty wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalające na ustalenie stron postępowania, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego wraz z wyrysami z mapy ewidencyjnej dla terenu objętego wnioskiem.

2. Nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych przepisami niniejszej ustawy lub odrębnymi przepisami.

3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 inwestor występuje o opinie:

1) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) oraz zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 i 2180 oraz z 2018 r. poz. 710);

2) dyrektora właściwej regionalnej dystrykcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;

3) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną - w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 3;

4) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222 oraz z 2018 r. poz. 12, 138, 159 i 317);

5) właściwego zarządcy terenów kolejowych - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 650);

6) właściwego miejscowo zarządu województwa oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);

7) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933);

8) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 317 i 785);

9) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566);

10) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji realizowanych na terenach uzdrowisk lub obszarów ochrony uzdrowiskowej.

4. Budowa lub przebudowa dróg publicznych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. c, wymaga uzgodnienia z właściwym zarządcą drogi. Przepisy ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio. Odmowa uzgodnienia wymaga wydania decyzji, od której inwestorowi przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, który rozpatruje odwołanie w terminie 21 dni.

5. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Kopię opinii właściwy organ przekazuje Wojewodzie Pomorskiemu. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako niezgłoszenie zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

6. Opinie, o których mowa w ust. 5, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, warunki, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami.

Art. 5.

1. Wojewoda Pomorski wydaje w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.
2. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z innych przyczyn niezależnych od organu.

Art. 6.

1. Wojewoda Pomorski zawiadamia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939:

- 1) wnioskodawcę;
- 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym doręczenie zawiadomienia na adres ujawniony w katastrze nieruchomości jest skuteczne;
- 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku i Urzędzie Miasta Gdańska, na stronach internetowych Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim; w obwieszczeniu zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej na swoich stronach podmiotowych.

2. W przypadku nieruchomości Skarbu Państwa będących w zarządzie albo trwałym zarządzie państwowej jednostki organizacyjnej, zawiadomienie doręcza się jednostce organizacyjnej sprawującej zarząd albo trwały zarząd.

3. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

4. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego objęte wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 do czasu wydania takiej decyzji nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub innej decyzji pozwalającej na realizację robót budowlanych, a w zakresie robót budowlanych podlegających zgłoszeniu właściwy organ wnosi sprzeciw; toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do czasu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939;
- 3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, do czasu wydania takiej decyzji, zawieszają się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

5. W przypadku gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939,

2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem, o którym mowa w pkt 1, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia Wojewodzie Pomorskiemu danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

6. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 5 i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 4 pkt 1 jest nieważna.

8. Wojewoda Pomorski niezwłocznie składa wniosek do właściwego sądu o ujawnienie w księdze wieczystej wszczęcia postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, a jeżeli nieruchomość nie ma założonej księgi wieczystej - o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania. Postępowanie w tym zakresie jest wolne od opłat sądowych.

Art. 7.

1. W postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. W przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1-3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawieszają się tego postępowania. Przepisy art. 30 § 5 i art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego w tym postępowaniu stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd.

2. W sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, z wyłączeniem art. 28 ust. 2 tej ustawy.

3. W sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1023, 1529 i 1566 oraz z Dz. U. z 2018 r. poz. 756).

Art. 8.

1. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 1 i 3, zawiera:

1) określenie terenu objętego inwestycją, w tym określenie linii rozgraniczających teren inwestycji;

2) określenie warunków technicznych realizacji inwestycji;

3) określenie warunków wynikających z potrzeb ochrony środowiska, zabytków i dóbr kultury;

4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich;

5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 18 ust. 1;

6) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 18 ust. 3;

7) termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń;

8) oznaczenie gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi;

9) zatwierdzenie projektu budowlanego;

10) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące określenia:

a) szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych,

b) obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych,

- c) obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych,
- d) szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie,
- e) obowiązku dokonania budowy lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu,
- f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych,
- g) obowiązku budowy lub przebudowy dróg publicznych,
- h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów,
- i) ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h,
- j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

2. Do ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 10 lit. b, c oraz e-h, przepisy art. 124 ust. 4-7 i art. 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

Art. 9.

1. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 lub brak danych w katastrze nieruchomości pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 oraz zawiadomienia o jej wydaniu. Przepis art. 7 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

2. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku, jak również nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują prawa rzeczowe.

Art. 10.

1. Wojewoda Pomorski doręcza decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku i Urzędzie Miasta Gdańska, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych organów obsługiwanych przez te urzędy, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim, ze skutkiem doręczenia na dzień następujący po dniu obwieszczenia w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres wskazany w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia.

2. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 przepis ust. 1 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

3. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 zawiera informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do doręczenia decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wydanej przez organ wyższego stopnia i zawiadomienia stron o jej wydaniu.

Art. 11.

1. Do spraw określonych w niniejszym rozdziale nie stosuje się ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 tej ustawy, które mają zastosowanie do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

2. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wiąże właściwe organy przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda Pomorski przekazuje niezwłocznie Prezydentowi Miasta Gdańska wydaną decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

3. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę.

Art. 12.

1. Ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

2. Wpisy, o których mowa w ust. 1, są dokonywane na wniosek złożony przez Wojewodę Pomorskiego. Postępowanie jest wolne od opłat sądowych.

3. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 jest wiążąca dla zarządcy drogi wydającego zezwolenie na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym uzbrojenia terenu wchodzącego w skład inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939. Zarządca drogi wydaje zezwolenie w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Wybudowane w wyniku realizacji inwestycji drogi publiczne przekazuje się właściwemu zarządcy drogi z dniem wydania pozwolenia na użytkowanie.

Art. 13.

Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do realizacji robót budowlanych.

Art. 14.

1. W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 Wojewoda Pomorski zezwala, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939. Zezwolenie nie jest wymagane na usunięcie drzew lub krzewów, o których mowa w art. 83f ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142, 10 i 650). Do inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 nie stosuje się przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z wyjątkiem art. 88 i art. 89 tej ustawy.

2. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo zawiera:

1) inwentaryzację znajdujących się na terenie objętym wnioskiem drzew i krzewów, na usunięcie których wymagane jest zezwolenie, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, na którym rosną drzewa i krzewy;

- 2) plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu, w którym określa się przyczynę i termin zamierzonego usunięcia poszczególnych drzew lub krzewów, wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy, oraz planowane nasadzenia zastępcze.
3. Wojewoda Pomorski może w zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 nałożyć obowiązek przesadzenia we wskazane miejsce drzew lub krzewów objętych zezwoleniem na usunięcie lub wykonania nasadzeń zastępczych w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów.
4. Koszty usunięcia drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia wraz z karpami ponosi inwestor, przy czym drewno pozyskane wskutek usunięcia drzew i krzewów staje się nieodpłatnie własnością Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Art. 15.

1. Pozwolenie na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wydaje Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Gdańsku.
2. Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Gdańsku przeprowadza obowiązkową kontrolę przed upływem 14 dni od dnia otrzymania wniosku inwestora o wydanie pozwolenia na użytkowanie. O terminie obowiązkowej kontroli zawiadamia się inwestora w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 16.

1. Jeżeli realizacja inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wymaga zgody wodnoprawnej, odpowiednio Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie albo minister właściwy do spraw gospodarki wodnej udzielają tej zgody w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie. W sprawach dotyczących zgody wodnoprawnej nie stosuje się art. 396 ust. 1 pkt 7, art. 407 ust. 2 pkt 3 oraz art. 422 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne. Dla ustalenia stanu prawnego nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, siedziby i adresy właścicieli tych nieruchomości określa się według katastru nieruchomości.
2. Przepis art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne ma zastosowanie również w tych postępowaniach, w których liczba stron nie przekracza 10.
3. W sprawach określonych w ust. 1, w stosunku do:
 - 1) wnioskodawcy, stosuje się odpowiednio przepis art. 6 ust. 1 pkt 1;
 - 2) właściciela wód, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 10.
4. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z innych przyczyn niezależnych od organu.

Art. 17.

1. Z zastrzeżeniem przepisów ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku.
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji.
4. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 90 dni od dnia złożenia wniosku.
5. Do terminu, o którym mowa w ust. 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa na dokonanie określonych czynności, w szczególności w ramach postępowania w sprawie

transgranicznego oddziaływania na środowisko, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień wynikłych z winy strony albo z innych przyczyn niezależnych od organu.

Rozdział 3

Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości i realizacja inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939

Art. 18.

1. Decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 zatwierdza się podział nieruchomości. Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią integralną część decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.
2. Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stanowią linie podziału nieruchomości w zakresie, w jakim inwestor wystąpił o zatwierdzenie podziału nieruchomości, przedstawiając mapy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8.
3. Z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stała się ostateczna, nieruchomości znajdujące się na obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren inwestycji w zakresie wskazanym w art. 8 ust. 1 pkt 6, stają się z mocy prawa, za odszkodowaniem, własnością Skarbu Państwa.
4. Jeżeli nieruchomość gruntowa stanowiąca własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego przeznaczona na inwestycję w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 została oddana w użytkowanie wieczyste, użytkowanie to, w zakresie wskazanym w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, wygasa za odszkodowaniem z dniem, w którym decyzja ta stała się ostateczna.
5. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.
6. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

Art. 19.

1. Z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stała się ostateczna, nieruchomości przeznaczone na inwestycje w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 oddaje się inwestorowi w nieodpłatne użytkowanie.
2. Nabycie prawa własności budynków oraz innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali stwierdza, w drodze decyzji, Wojewoda Pomorski.
3. W stosunku do nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 nie stosuje się art. 4 i art. 4a ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich oraz art. 109 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.
4. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 3-5, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem art. 22.

Art. 20.

Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 uprawnia inwestora do rozpoczęcia i prowadzenia budowy lub wykonywania robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego na nieruchomościach, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4.

Art. 21.

1. Wygaśnięcie trwałego zarządu oraz zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, ustanowionych na nieruchomościach położonych na obszarze objętym liniami rozgraniczającymi określonymi zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 1, przeznaczonych na inwestycje w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, następuje z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stała się ostateczna.

2. Jeżeli nieruchomość położona na obszarze objętym liniami rozgraniczającymi określonymi zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 1, przeznaczona na inwestycje w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, została uprzednio wydzierżawiona, wynajęta lub użyczona, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stanowi podstawę do wypowiedzenia przez inwestora umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia ze skutkiem natychmiastowym. Za straty poniesione na skutek rozwiązania umowy przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa. Podmiotem reprezentującym Skarb Państwa jest inwestor.

Art. 22.

1. Za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 18 ust. 3-5, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między inwestorem a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala Wojewoda Pomorski w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania.

3. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, albo w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania, o której mowa w ust. 2. Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

4. Podmiotem zobowiązanym do zapłaty odszkodowań jest inwestor.

Art. 23.

1. W przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 5, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu zmniejsza się o kwotę równą wartości odszkodowania ustalonego z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych.

2. Suma wysokości odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu, z wyłączeniem kwot, o których mowa w ust. 5 i 6, i wysokości odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego, nie może przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Roszczenia osób uprawnionych z tytułu ograniczonych praw rzeczowych zaspokajają się według pierwszeństwa tych praw, ustalonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

3. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 18 ust. 3, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego. Odszkodowanie to podlega zaliczeniu na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

4. Odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych w wysokości ustalonej zgodnie z art. 22 ust. 3 wypłaca się osobom, którym te prawa przysługiwały.

5. Jeżeli dotychczasowy właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 28 dni od dnia otrzymania od inwestora wezwania do wydania nieruchomości, to wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego, określonej w operacie, o którym mowa w art. 22 ust. 3.

6. W przypadku gdy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym albo budynkiem, w którym został wyodrębniony lokal mieszkalny, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu tej nieruchomości, zamieszkałemu w tym budynku albo lokalu powiększa się o kwotę 10 000 zł.

7. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 10 lat. Nieodebrane w tym terminie depozyty ulegają przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

8. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 18 ust. 3, są zlokalizowane obiekty infrastruktury służące wykonywaniu przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych, zrealizowane lub realizowane przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych, odszkodowanie powiększa się o kwotę podlegających zwrotowi środków pochodzących z dofinansowania wraz z odsetkami należnymi zgodnie z przepisami regulującymi zasady zwrotu dofinansowania. Odszkodowanie w części przenoszącej odszkodowanie należne na zasadach wynikających z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami przyznaje się pod warunkiem rozwiązującym dokonania przez jednostkę samorządu terytorialnego, w trybie i terminie wynikającym z właściwych przepisów, zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych niż jednostki samorządu terytorialnego beneficjentów środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych.

Art. 24.

1. W przypadku gdy inwestycja w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 wymaga przejścia przez tereny wód płynących, dróg publicznych bądź tereny linii kolejowej, inwestor jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji.

2. Inwestor, niezwłocznie przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcą drogi, zarządcą infrastruktury kolejowej lub z właściwymi organami, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, zakres, termin i warunki zajęcia tego terenu.

3. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia, w którym wydano decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, nie dojdzie do zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, zakres, termin i warunki zajęcia terenu ustala Wojewoda Pomorski w drodze decyzji.

Art. 25.

Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 26.

Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 27.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym ilekroć w przepisach tej ustawy mowa jest o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

Rozdział 4**Postępowanie administracyjne oraz sądownoadministracyjne przy realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939****Art. 28.**

1. Wojewoda Pomorski nadaje decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek inwestora, uzasadniony interesem publicznym.
2. Odwołanie od decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji.
3. Odwołanie od decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.
4. Odwołanie od decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 14 dni. W postępowaniu odwoławczym art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.
5. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji.
6. W postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 159 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 29.

1. Do skarg na decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1136, 1370 i 2451 oraz z 2018 r. poz. 650).
2. Przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi. Sąd rozpatruje skargę w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.
3. Termin rozpatrzenia skargi kasacyjnej na decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, wynosi 2 miesiące od jej wniesienia.

Art. 30.

1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął roboty budowlane. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 sąd administracyjny po upływie 30 dni od dnia rozpoczęcia robót budowlanych może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej decyzji może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.

Art. 31.

Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do decyzji, o której mowa w przepisach art. 17 ust. 1 oraz art. 22 ust. 2.

Art. 32.

Wojewoda Pomorski jest organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w przepisach art. 3 ust. 1 oraz art. 24 ust. 3.

Rozdział 5 Przepisy zmieniające

Art. 33.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204 i 2348 oraz z 2019 r. poz. 270 i 492) w art. 37 w ust. 2 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

"21) jest zbywana na rzecz inwestora realizującego inwestycję w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanej na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. poz. ...)."

Art. 34.

W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 1479 i 2081 oraz z 2019 r. poz. 630) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-25 oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b";

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2017 r. poz. 2302 i 1566) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej "inwestycją w zakresie terminalu", dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli

przeciwpowodziowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 433i 1722), dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 404), dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. poz. 820 oraz z 2018 r. poz. 1402), dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz.U. poz. 1089 oraz z 2019 r. poz. 630), dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym realizowanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz.U. poz. 630) oraz dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. poz. ...).";

2) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-25 oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b";

3) w art. 72 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

"24) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku.";

4) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;"

5) w art. 77:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-25 oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b";

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku.";

6) w art. 80 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku.";

7) w art. 82 w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

"c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23 i 24,";

8) w art. 96 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informacji o jego braku; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej, przedsięwzięć Euro 2012, przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz bezzbiornikowego magazynowania substancji w górotworze, inwestycji w zakresie terminalu, inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji

towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia ... o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku."

Rozdział 6

Przepis końcowy

Art. 35.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**UZASADNIENIE USTAWY O INWESTYCJACH W ZAKRESIE BUDOWY
MUZEUM WESTERPLATTE I WOJNY 1939
– ODDZIAŁU MUZEUM II WOJNY ŚWIATOWEJ W GDAŃSKU**

CZĘŚĆ OGÓLNA

I. Potrzeba i cel regulacji

Półwysep Westerplatte jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych, tak w Polsce jak i na świecie, miejsc związanych z II wojną światową. To na Westerplatte, 1 września 1939 roku, zaczął się konflikt, który swoim zasięgiem objął cały świat. Dla Polaków to miejsce narodowej pamięci. W powszechnej świadomości stanowi więc Westerplatte symbol heroizmu oraz waleczności żołnierza polskiego, który dzielnie stawiał opór niemieckiemu agresorowi oraz prowadził bohaterską walkę z przeważającymi siłami wroga. Ranga oraz znaczenie tego miejsca zostały szczególnie uwypuklone w trakcie trzeciej pielgrzymki Papieża św. Jana Pawła II do Ojczyzny. W homilii wygłoszonej podczas Mszy Świętej, która została odprawiona na Westerplatte w dniu 12 czerwca 1987 roku, Papież powiedział: „Każdy z was, młodzi przyjaciele, znajduje też w życiu jakieś swoje Westerplatte. Jakiś wymiar zadań, które musi podjąć i wypełnić. Jakąś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić. Nie można zdezerterować”. Myśl ta trwale zapisała się w zbiorowej pamięci Polaków. Można tu również powołać się na słowa porucznika Leona Pająka, obrońcy Westerplatte, wypowiedziane w 1974 roku: „Tylko ten kraj, który oddaje cześć i pamięć swoim bohaterom, może liczyć na poświęcenie i ofiarność następnych pokoleń”. To właśnie ostatnią wolą obrońców Westerplatte było utworzenie Muzeum Westerplatte, które w należyty sposób oddałoby hołd ich bohaterskiej postawie i było swoistym memento dla przyszłych pokoleń.

Pomimo 79 lat, jakie upłynęły od pierwszych strzałów oddanych z pokładu niemieckiego okrętu Schleswig-Holstein do polskich żołnierzy stacjonujących w Wojskowej Składnicy Tranzytowej, Westerplatte nie zostało zagospodarowane w sposób adekwatny do swojej ogólnonarodowej rangi oraz międzynarodowego znaczenia. Czynniki takie jak brak jednego zarządcy terenu, problemy komunikacyjne oraz, aż do chwili obecnej, brak spójnej koncepcji na narrację historyczną na terenie Westerplatte pogarszały stan reliktyw i infrastruktury pozostałych po Wojskowej Składnicy Tranzytowej na Westerplatte. Problemy te szczególnie nabrzmiewają w obliczu przypadającej w 2019 roku 80-tej rocznicy wybuchu II wojny światowej.

Projekt ustawy został przygotowany w celu usprawnienia przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Ochrona oraz właściwe zagospodarowanie Pola Bitwy na Westerplatte ma na celu zachowanie unikatowych wartości historycznych, przestrzennych, materialnych i niematerialnych, symbolizujących bohaterstwo oraz ofiarę poniesioną przez polskiego żołnierza. Rewitalizacja i rewaloryzacja Westerplatte może więc przebiegać jedynie w oparciu o poszanowanie kontekstu miejsca oraz wnikliwą analizę historii w odniesieniu do konkretnych reliktywów Wojskowej Składnicy Tranzytowej oraz zmian przestrzennych jakie miały miejsce na półwyspie Westerplatte od czasów powstania Składnicy aż do chwili obecnej. Stan w jakim obecnie znajduje się półwysep Westerplatte nie gwarantuje odwiedzającym, zarówno z Polski, jak i ze świata, wyobrażenia o celu powstania, funkcjonowaniu i znaczeniu obrony Wojskowej Składnicy Tranzytowej dla polskiej historii oraz dla Polaków w trakcie wojny i po jej zakończeniu. Celem jest więc uwypuklenie znaczenia Wojskowej Składnicy Tranzytowej jako symbolu polskiej obecności w Wolnym Mieście Gdańsku ze szczególnym uwzględnieniem półwyspu jako miejsca chwały oręża polskiego. Godnym upamiętnienia jest również mało znany, ale ważny i tragiczny epizod z historii Westerplatte, którym jest przymusowa, katorżnicza praca polskich więźniów cywilnych, którzy po walkach we wrześniu 1939 roku do roku 1941 w nieludzkich warunkach rozbierali polskie obiekty i infrastrukturę, która nie uległa zniszczeniu w trakcie oblężenia Westerplatte, a która następnie posłużyła Niemcom do budowy obozu koncentracyjnego Stutthof.

W obecnym stanie prawnym dziedzinę, która ma być unormowana projektowaną ustawą, regulują ustawy normujące problematykę procesu inwestycyjno-budowlanego. Zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem do zrealizowania inwestycji, których dotyczy projekt ustawy, zwanych dalej „inwestycjami w zakresie budowy Muzeum”, konieczne byłoby przeprowadzenie długotrwałej i skomplikowanej procedury, składającej się z kolejnych postępowań administracyjnych, w których rozstrzygnięcia byłyby podejmowane przez różne organy administracji publicznej. W ramach takiej procedury wymagane byłoby w szczególności:

- 1) uzyskanie przez inwestora decyzji o lokalizacji poszczególnych inwestycji w zakresie budowy Muzeum jako inwestycji celu publicznego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566) oraz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999 oraz z 2018 r. poz. 810),

- 2) przeprowadzenie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999 oraz z 2018 r. poz. 810),
- 3) wywłaszczenie na cel publiczny związany z budową Muzeum, na podstawie przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, nieruchomości nienależących do Skarbu Państwa i znajdujących się na terenie, na którym będą realizowane inwestycje w zakresie budowy Muzeum,
- 4) uzyskanie przez inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę Muzeum, w zakresie całości lub części inwestycji, na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 12, 317 i 650).

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie ułatwień proceduralnych umożliwiających sprawną realizację budowy Muzeum jako przedsięwzięcia istotnego z punktu widzenia interesów państwa. Teren, na którym będą realizowane inwestycje w zakresie budowy Muzeum, jest położony na półwyspie Westerplatte, w granicach administracyjnych miasta Gdańska, w województwie pomorskim. Część tego terenu, obejmująca obszar działek geodezyjnych: nr 1, 6, 7, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 30 KW 31346; nr 2, 3, 8, 17 KW 67168; nr 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 KW 52408; nr 5 KW 39965; nr 28 KW 24829; nr 18, 19, 29 KW 64864 (aktualna numeracja: nr 68 księga wieczysta nr GD1G/00052408/2; nr 1/3, 1/4, 2/1, 3/1, 6/1, 6/2, 7, 8/1, 8/3 księga wieczysta nr GD1G/00131506/7; nr 2/3, 2/4, 2/5, 2/6, 2/7, 2/8, 3/3, 3/4, 3/5, 3/6, 8/4, 8/5, 17/1, 17/2 księga wieczysta nr GD1G/00067168/5; nr 1/2 księga wieczysta numer GD1G/00251476/4; nr 25/1 księga wieczysta nr GD1G/00118035/7; nr 18, 19, 29/1, 29/2 księga wieczysta nr GD1G/00064864/3; nr 26, 28 księga wieczysta nr GD1G/00024829/4; nr 20, 21, 22, 23, 24, 25/2, 27, 30/1, 30/2 księga wieczysta nr GD1G/00031346/6) oraz obiekty znajdujące się na tych działkach, została uznana za pomnik historii „Pole Bitwy na Westerplatte” na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 2003 r. (Dz. U. Nr 148, poz. 1448). Celem ochrony tego pomnika historii jest zachowanie unikatowych wartości historycznych, przestrzennych, materialnych i niematerialnych, symbolizujących heroizm i waleczność żołnierza polskiego w okresie II wojny światowej największej z wojen XX wieku (§ 2 powołanego rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 sierpnia 2003 r.). Wskazać także należy, iż decyzją Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 17 maja 2001 r. obszar ten został wpisany do rejestru zabytków pod nr A1219.

Zakresem regulacji objęto także zespół fortyfikacji i zabudowy Szańca Mewiego. Co prawda nie znajduje się on bezpośrednio na Polu Bitwy na Westerplatte, a tuż przed nim, nie mniej jest to unikatowa fortyfikacja, której historia wiąże się z heroiczną walką polskiego żołnierza we wrześniu 1939 roku. W związku z tym uznano za zasadne i konieczne, aby Szaniec Mewi stanowił jeden z elementów składowych Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

Budowa Muzeum, również ze względu na wyżej określoną kwalifikację terenu prowadzonych inwestycji, o których mowa w projektowanej ustawie, będzie realizowana w interesie publicznym dookreślony przepisami ustawy. Zgodnie z preambułą projektu ustawy w interesie publicznym, uzasadniającym realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum, jest upowszechnianie wiedzy o bohaterskiej obronie Westerplatte we wrześniu 1939 roku oraz zapewnieniu ochrony, utrzymania i rewaloryzacji zespołu obiektów architektury militarnej znajdujących się na terenie Westerplatte.

Ze względu na hierarchiczną strukturę systemu źródeł prawa za normatywne źródło wskazanego interesu publicznego należy jednak w pierwszej kolejności uznać treść preambuły Konstytucji RP, która odwołuje się między innymi do wdzięczności przodkom Narodu Polskiego za walkę o niepodległość okupioną ogromnymi ofiarami. Projektowana ustawa zapewni również realizację podstawowych obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w przepisach art. 5 oraz art. 6 ust. 1 Konstytucji RP i związanych z wartościami objętymi interesem publicznym określoną ustawą. Zgodnie z przywołanymi przepisami konstytucyjnymi Rzeczpospolita Polska strzeże dziedzictwa narodowego oraz stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości Narodu Polskiego, jego trwania i rozwoju.

Ponadto pilną realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum determinuje przypadająca w 2019 roku osiemdziesiąta rocznica wybuchu II wojny światowej. Poza wymienionymi celami regulacji, objętymi interesem publicznym, określoną projektowaną ustawą, budowa Muzeum umożliwi także rozwój turystyki w regionie. Ten cel, chociaż niemający charakteru zasadniczego dla realizacji inwestycji związanych z budową Muzeum, również wpisuje się w zakres pojęciowy interesu publicznego.

Projektowana ustawa ma charakter jednostkowej i szczególnej regulacji (tzw. specustawy), normującej przygotowanie i wykonywanie inwestycji związanych z konkretnym przedsięwzięciem, jakim jest budowa Muzeum służącego realizacji interesu publicznego w powyżej określonym wymiarze. Kwalifikacja obszaru prowadzenia inwestycji, wynikająca z powołanego rozporządzenia Prezydenta RP, uznającego część terenu Westerplatte za pomnik historii, również potwierdza potrzebę wprowadzenia projektowanej

ustawy i poddania tego terenu szczególnemu reżimowi prawnemu kształtowanemu przez normy prawa administracyjnego. Pomnik historii stanowi bowiem rodzaj obszaru specjalnego, w rozumieniu przyjętym w doktrynie prawa administracyjnego, który tworzy się w celu poddania przestrzeni oraz wartości związanych z tą przestrzenią ochronie prawnej, uzasadnionej interesem publicznym wywodzonym z norm prawa administracyjnego.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że bez posłużenia się regulacją szczególną, pozwalającą przede wszystkim na koncentrację w jednej decyzji kompleksowych skutków administracyjnoprawnych oraz rzeczowych, nie jest możliwa sprawna i efektywna realizacja inwestycji mających zasadnicze znaczenie dla państwa, w tym inwestycji określanych generalnie (budowa dróg publicznych lub lotnisk użytku publicznego) oraz inwestycji dotyczących konkretnych przedsięwzięć (np. przygotowanie turnieju finałowego Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 lub budowa terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu). Z punktu widzenia uproszczenia procesu inwestycyjnego zasadne jest stworzenie takich rozwiązań prawnych, w świetle których inwestor realizujący przedsięwzięcie budowy Muzeum będzie miał możliwość wykonania go w możliwie najkrótszym terminie, z uwzględnieniem zarówno interesu jednostki, jak i określonego w ustawie interesu publicznego. Jednocześnie, ograniczenie prawa własności lub innych praw rzeczowych podmiotów innych niż Skarb Państwa, konieczne do realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum, będzie rekompensowane słusznym odszkodowaniem, przyznawanym na zasadach zgodnych z regulacją art. 21 ust. 2 Konstytucji RP. Przyznanie odszkodowania od Skarbu Państwa jest przewidziane również w przypadku poniesienia strat przez podmioty, którym przysługują prawa obligacyjne do nieruchomości niezbędnych do realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum. Lokalizacja inwestycji na terenie półwyspu Westerplatte, na którym znajdują się grunty należące przede wszystkim do Skarbu Państwa, sprawia, że dokonywana na podstawie projektowanej ustawy ingerencja w prawa rzeczowe i obligacyjne przysługujące podmiotom innym niż Skarb Państwa będzie miała ograniczony zakres podmiotowy.

Ochronę środowiska w trakcie realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum zapewni zastosowanie trybu oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i ustalenie wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określonych ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999 oraz z 2018 r. poz. 810).

Rozwiązania projektowanej ustawy w zasadniczej części nawiązują do sprawdzonych w praktyce rozwiązań innych, obowiązujących, specustaw. Regulacje szczególne wprowadzane projektowaną ustawą, służące sprawnemu i skutecznemu wykonaniu inwestycji dotyczących budowy Muzeum, polegają przede wszystkim na:

- 1) określeniu inwestycji w zakresie budowy Muzeum jako celu publicznego w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami;
- 2) zastosowaniu skróconego trybu postępowania administracyjnego (w obu instancjach) oraz postępowania sądoadministracyjnego (przed wojewódzkim sądem administracyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym), z jednoczesnym zachowaniem procesowych gwarancji stron postępowania. Wprowadzenie takich regulacji jest uzasadnione nie tylko celami ustawy, ale również ograniczeniem kręgu podmiotów, w tym właścicieli nieruchomości położonych na obszarze objętym planowanymi inwestycjami w zakresie budowy Muzeum, których będą dotyczyć skutki wprowadzenia niniejszej ustawy;
- 3) koncentracji, wydawanych co do zasady odrębnie, decyzji administracyjnych (decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i decyzji o pozwoleniu na budowę) w jednym akcie administracyjnym – to jest decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939;
- 4) możliwości podziału nieruchomości lub scalenia i podziału nieruchomości, dokonywanego w drodze ww. zezwolenia i zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 650). Powyższa możliwość została wprowadzona w celu ustalenia regularnego kształtu działek, na których będą realizowane inwestycje w zakresie budowy Muzeum, bowiem działki znajdujące się na terenie półwyspu Westerplatte przeważnie mają zróżnicowany, często nieregularny, kształt;
- 5) przeniesieniu z fazy planowania inwestycji na etap następujący po zakończeniu postępowania administracyjnego i wydaniu ww. zezwolenia dokonywania ustaleń dotyczących wysokości odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości lub inne niż własność prawa rzeczowe lub prawa obligacyjne przysługujące do wywłaszczonych nieruchomości – z jednoczesnym zabezpieczeniem interesów i praw wywłaszczonych podmiotów;
- 6) ograniczeniu możliwości stwierdzenia nieważności ww. zezwolenia przez właściwy organ administracji lub sąd administracyjny.

Różnice między dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym polegają na wprowadzeniu nowych rozwiązań ustawowych o charakterze specjalnym, umożliwiających

sprawną realizację na określonym terenie konkretnie oznaczonego przedsięwzięcia, istotnego z punktu widzenia interesu publicznego. Treść i charakter rozwiązań projektowanej ustawy wpływają jednocześnie na zawężenie jej podmiotowego i przedmiotowego zakresu normowania. Z tego względu, zasięg przewidywanych skutków prawnych wejścia w życie tej ustawy jest ograniczony:

- 1) w aspekcie przedmiotowym – do działań związanych z przygotowaniem i realizacją inwestycji w zakresie budowy Muzeum,
- 2) w aspekcie podmiotowym – do inwestora, innych niż Skarb Państwa podmiotów, którym przysługują prawa rzeczowe i obligacyjne do nieruchomości położonych na terenie półwyspu Westerplatte, oraz organów właściwych w sprawach przygotowywania i realizowania inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Należy przy tym zaznaczyć, że nawet w przy braku w obrocie prawnym rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie, organy, którym przysługują kompetencje decyzyjne w procesie inwestycyjno-budowlanym są także i obecnie zobowiązane do wydawania decyzji, postanowień i innych aktów prawnych niezbędnych do realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Inwestycje w zakresie budowy Muzeum będą finansowane z budżetu państwa lub z innych źródeł, a zatem projektowana ustawa nie stanowi podstawy wydatków publicznych. Szacunkowy koszt budowy Muzeum wynosi 150.000.000 zł (słownie: sto pięćdziesiąt milionów złotych). Kwotę tę oszacowano między innymi w oparciu o koszty budowy innych muzeów, jak również koszty innych inwestycji budowlanych. Zasadnicze skrócenie administracyjnego trybu uzyskiwania niezbędnych pozwoleń przez inwestora przyczyni się też do efektywnego wydatkowania środków publicznych. Projektowana ustawa uwzględnia jednocześnie specyfikę inwestora, którym będzie państwowa osoba prawna – Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, zapobiegając ponoszeniu zbędnych opłat i kosztów o charakterze administracyjnym. Proponowane przepisy nie spowodują wzrostu wydatków publicznych, ani nie ustanawiają żadnych nowych dochodów publicznych.

Wybór Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku na inwestora w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 podyktowany jest następującymi okolicznościami:

- 1) zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2187) instytucją kultury wyspecjalizowaną w opiece nad zabytkami jest instytucja kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, której celem statutowym jest sprawowanie opieki nad zabytkami;

2) Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku jest Państwową Instytucją Kultury wpisaną do Rejestru Instytucji Kultury prowadzonego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Do zakresu jego działania, zgodnie z § 5 Statutu, nadanego zarządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego należy:

- a) gromadzenie i ochrona zabytków, zbiorów oraz materiałów dokumentacyjnych, dotyczących historii II wojny światowej – w tym zbiorów z zakresu dziejów Wojny 1939 roku, jako początku światowego konfliktu;
- b) upowszechnianie wiedzy dotyczącej II wojny światowej, losów narodu polskiego w trakcie wojny oraz historii polskich formacji wojskowych w tym okresie;
- c) ochrona, utrzymanie i rewitalizacja zespołu obiektów architektury militarnej na terenie Westerplatte;
- d) prowadzenie działalności wystawienniczej, popularyzatorskiej, edukacyjnej, naukowej, wydawniczej i kulturalnej.

Podkreślić należy, że ochrona, utrzymanie i rewitalizacja zespołu obiektów architektury militarnej na terenie Westerplatte jest jednym z celów statutowych Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Do chwili obecnej Muzeum posiada analizy historyczno-konserwatorskie oraz prowadzi szerokopasmowe badania archeologiczne (2016-2019). Powstały też szczegółowe założenia koncepcyjne do projektu rewaloryzacji i rewitalizacji półwyspu Westerplatte.

Realizując swoje statutowe zadania Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, poprzez swój oddział – Muzeum Westerplatte i Wojny 1939, prowadzi między innymi prace archeologiczne na obszarze Pola Bitwy na Westerplatte. W ramach dotychczas przeprowadzonych prac wydobyto około 15.000 (słownie: piętnaście tysięcy) zabytków oraz rozpoznano cztery obiekty historyczne, które wcześniej nie były przebadane. W bieżącym roku realizowany jest kolejny, trzeci etap prac archeologicznych. W Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku zatrudnionych jest ponad 120 pracowników będących specjalistami z różnych dziedzin wiedzy, w tym między innymi historycy, archeolodzy, muzealnicy, edukatorzy, inżynierowie, architekci. Przy Muzeum działa Rada Muzeum, w skład której wchodzi najlepszy w Polsce specjaliści z zakresu II wojny światowej. Na półwyspie Westerplatte znajduje się także wystawa plenerowa oraz ścieżka edukacyjna o wartości około 1.000.000 zł (słownie: jeden milion złotych), której właścicielem jest Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. W związku z tym należy stwierdzić, że Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku posiada potencjał, zasoby ludzkie oraz doświadczenie, które są niezbędne do należytej realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939.

CZEŚĆ SZCZEGÓŁOWA

II. Zakres projektowanej regulacji

Preambuła projektowanej ustawy określa znaczenie Pola Bitwy na Westerplatte dla historii oraz pamięci zbiorowej Narodu Polskiego, a także wyznacza interes publiczny uzasadniający realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Struktura i treść przepisów ogólnych i szczegółowych projektowanej ustawy w przeważającej mierze odwołują się do sprawdzonych w praktyce rozwiązań innych specustaw, przede wszystkim ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2017 r. poz. 2302 z późn. zm.), ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 404), ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2017 r. poz. 820), a także ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1496 z późn. zm.).

Rozdział 1. projektowanej ustawy zawiera przepisy o charakterze ogólnym (art. 1-2).

Art. 1 określa przedmiot regulacji ustawy (ust. 1) oraz słowniczek zawierający definicje ustawowe (ust. 2). Przedmiot regulacji ustawy, określony w ust. 1, dotyczy zagadnień o znaczeniu podstawowym dla wykonania przedsięwzięcia budowy Muzeum, do których należą: określenie zasad, warunków i trybu przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 1 pkt 1), określenie organów właściwych w sprawach przygotowywania i realizowania tych inwestycji (ust. 1 pkt 2) oraz określenie źródeł finansowania inwestycji (ust. 1 pkt 3). Konstrukcja zakresu normowania ustawy, określona w przepisach art. 1 ust. 1 pkt 1-3 ustawy, decyduje o spełnieniu przez projektowaną ustawę wymogu kompleksowości wynikającego z przepisu § 2 Zasad Techniki Prawodawczej. Projektowana ustawa realizuje również korespondującą z określonym wymogiem zasadę koncentracji prawotwórstwa, zgodnie z którą współczesny prawodawca powinien prowadzić aktywne działania w celu tzw. koncentracji prawa, czyli dążyć do połączenia w jednej ustawie wszystkich przepisów regulujących zagadnienia z tej samej dziedziny. Projektowana ustawa wyczerpująco reguluje specyficzną dziedzinę spraw związanych z przygotowaniem i realizacją inwestycji w zakresie budowy Muzeum, nie pozostawiając poza zasięgiem swego unormowania istotnych

fragmentów tej dziedziny. Przepisy ustawy w pełni rozstrzygają o materialnych i proceduralnych aspektach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum:

- 1) ustalając zasady, warunki oraz tryb przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum, w tym wyznaczając zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy oraz sposób reglamentacji prawnej tych inwestycji,
- 2) wyznaczając właściwość organów administracji publicznej decydujących w sprawach regulowanych ustawą,
- 3) określając źródła finansowania inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Słowniczek, ujęty w art. 1 ust. 2 projektowanej ustawy, zawiera definicje terminów kluczowych dla problematyki regulowanej ustawą, sformułowane dla potrzeb projektowanej regulacji, to jest:

- 1) definicję inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 2 pkt 2), konieczną z uwagi na zakres przedmiotowy ustawy. Według tej definicji inwestycje w zakresie budowy Muzeum obejmują kompleksowo roboty budowlane, dostawy lub usługi związane z przygotowaniem i realizacją budowy Muzeum, wymienione w przepisach ust. 2 pkt 2 lit. a-e,
- 2) definicję inwestora, którym będzie państwowa osoba prawna – Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, jako podmiotu realizującego inwestycje w zakresie budowy Muzeum (ust. 2 pkt 1),
- 3) definicję obszaru specjalnego Pola Bitwy na Westerplatte oraz Szańca Mewiego, obejmującego teren, na którym będą realizowane inwestycje w zakresie budowy Muzeum (ust. 2 pkt 4); definicja określa lokalizację i granice Pola Bitwy na Westerplatte i Szańca Mewiego oraz obiekty znajdujące się tym terenie, uzasadniające jego objęcie szczególnym reżimem prawnym.

Wymienione definicje spełniają wymogi wynikające z przepisów § 146 – § 153 Zasad Techniki Prawodawczej, w szczególności § 150 ust. 1, § 151 ust. 1 oraz § 153 ust. 1.

Ponadto słowniczek zawiera definicje: katastru nieruchomości (ust. 2 pkt 3), robót budowlanych, dostaw i usług (ust. 2 pkt 5) oraz uzbrojenia terenu (ust. 2 pkt 6), odsyłające do przepisów ustaw odrębnych. Odesłanie do definicji zawartych w przepisach innych ustaw jest w tych przypadkach uzasadnione wymogiem zapewnienia spójności regulowanych instytucji prawnych, wynikającym z przepisów § 156 ust. 1 i 3 Zasad Techniki Prawodawczej.

Art. 2 ustawy określa inwestycje w zakresie budowy Muzeum jako cel publiczny w rozumieniu ustawy o gospodarce nieruchomościami (ust. 1). Taka kwalifikacja ustawowa

inwestycji w zakresie budowy Muzeum jest uzasadniona regulacją art. 6 pkt 10 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którą celami publicznymi w rozumieniu tej ustawy są cele publiczne inne niż wymienione w art. 6 pkt 1-9d, określone w odrębnych ustawach. Katalog celów publicznych jest zamknięty w ramach ustawy o gospodarce nieruchomościami, gdyż w innym przepisie tej ustawy nie mogą być określone cele publiczne inne niż wymienione w art. 6, ale równocześnie otwarty, bo z art. 6 pkt 10 ustawy wynika, że kolejne (niewymienione w tej ustawie) cele publiczne mogą zostać określone w innych ustawach. Przepis art. 2 projektowanej ustawy wskazuje również budżet państwa jako źródło finansowania inwestycji w zakresie budowy Muzeum, jednocześnie nie wykluczając innych źródeł finansowania (ust. 2).

Rozdział 2 projektowanej ustawy reguluje postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych (art. 3-17).

Art. 3 w szczególności określa tryb wnioskowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 1) oraz właściwość organów w sprawach zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum. Organem pierwszej instancji jest Wojewoda Pomorski (ust. 1), a organem wyższego stopnia – minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa (ust. 3). Możliwość całościowej lub częściowej (etapowej) realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum, wynikająca z przepisu art. 3 ust. 2 ustawy, jest uzasadniona; odpowiada bowiem ogólnemu uregulowaniu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Art. 4 określa treść wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 1), z zachowaniem wymogów przewidzianych w art. 63 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650). Złożona konstrukcja wniosku (art. 4 ust. 1 pkt 1-13) wynika ze skoncentrowania w treści zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum wydawanych, co do zasady odrębnie, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o pozwoleniu na budowę. Przepis art. 4 nie przewiduje objęcia zakresem wniosku dokumentacji geologicznej, ponieważ w ocenie projektodawcy interes publiczny decydujący o realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum przeważa nad możliwością realizacji interesu gospodarczego, ale i równocześnie publicznego, związanego z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem złóż oraz kopalin na terenie objętym inwestycjami i w trakcie wykonywania robót związanych z inwestycjami. Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 2 wydanie zezwolenia nie może być uzależnione od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych przepisami projektowanej ustawy lub przepisami odrębnymi.

Charakter związany zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum jest uzasadniony, bowiem przepis art. 4 ust. 2 projektowanej ustawy odpowiada uregulowaniu art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566). Przepisy art. 4 ust. 3-6 projektowanej ustawy określają tryb zasięgnięcia opinii oraz dokonywania uzgodnień, koniecznych przed złożeniem wniosku, a także ustalają właściwość organów opiniodawczych i uzgadniających.

Art. 5 określa 60-dniowy termin wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum oraz szczegółowe unormowanie obliczania takiego terminu (ust. 1 i 2).

Art. 6 określa sposób zawiadamiania stron oraz organów administracji publicznej o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 1-3) oraz skutki związane ze wszczęciem postępowania, w tym ograniczenia w obrocie nieruchomościami objętymi wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 4-8).

Art. 7 normuje zakres zastosowania w sprawach zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (ust. 1) i ustawy – Prawo budowlane (ust. 2) oraz wyłącza (ust. 3) zastosowanie w tych sprawach przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1023, 1529 i 1566 oraz z Dz. U. z 2018 r. poz. 756). Ograniczenie zakresu zastosowania albo wyłączenie zastosowania przepisów powołanych ustaw jest uzasadnione kompleksowym charakterem projektowanej ustawy.

Art. 8, zgodnie z przepisem art. 107 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego i z zastrzeżeniem art. 14 ust. 1 i 3 projektowanej ustawy, określa szczególne elementy treści decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Art. 9 stanowi o możliwości wszczęcia i prowadzenia postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym (ust. 1). Określenie nieuregulowanego stanu prawnego, zawarte w przepisie art. 9 ust. 2 projektowanej ustawy, nawiązuje do definicji tego terminu określonej w przepisach art. 113 ust. 6 i 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Art. 10 określa sposób doręczenia decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Art. 11 wyłącza zastosowanie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 tej ustawy (ust. 1) w sprawach zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum. Generalne wyłączenie zastosowania

przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest uzasadnione kompleksowym charakterem projektowanej ustawy. Przepisy art. 11 ust. 2 i 3 projektowanej ustawy określają skutki decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum dla planowania i zagospodarowania przestrzennego (zezwole nie wiąże właściwe organy przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego) oraz realizacji innych inwestycji (zezwole nie wiąże właściwe organy w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę).

Art. 12 w szczególności określa ostateczną decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum jako podstawę wpisu w księdze wieczystej i katastrze nieruchomości (ust. 1) oraz określa skutki zezwolenia dla zarządcy drogi publicznej znajdującej się na terenie inwestycji (ust. 3). Ponadto, przepis ust. 4 stanowi, że wybudowane w wyniku realizacji inwestycji drogi publiczne przekazuje się właściwemu zarządcy drogi z dniem wydania pozwolenia na użytkowanie.

Art. 13 stanowi, że zmiana określonego w katastrze nieruchomości oznaczenia nieruchomości objętej zezwoleniem na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum nie uniemożliwia realizacji robót budowlanych w zakresie budowy Muzeum.

Art. 14 reguluje kwestie związane z usunięciem drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum, w tym określa dodatkowe elementy wniosku o wydanie zezwolenia (ust. 2), dodatkowe składniki decyzji o zezwoleniu (ust. 1 i 3) oraz rozstrzyga o kosztach usunięcia i uprzątnięcia drzew i krzewów (ust. 4). Przepis ust. 1 wyłącza również zastosowanie do inwestycji w zakresie budowy Muzeum przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142 ze zm.), z wyjątkiem art. 88 i art. 89 tej ustawy. Generalne wyłączenie zastosowania przepisów ustawy o ochronie przyrody jest uzasadnione wprowadzeniem regulacji szczególnej w przepisach projektowanej ustawy.

Art. 15 określa tryb wydania pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy Muzeum oraz właściwość Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Gdańsku w sprawie wydania pozwolenia. Ograniczony miejscowo zasięg obowiązywania projektowanych uregulowań uzasadnia do zindywidualizowania właściwości organu.

Art. 16 reguluje zagadnienia związane z udzieleniem zgody wodnoprawnej na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum, w tym właściwość organów

w sprawach udzielenia zgody oraz zakres zastosowania w tych sprawach przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 i 2180 oraz z 2018 r. poz. 710).

Art. 17 określa tryb wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum, w tym właściwość Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zakres zastosowania w tych sprawach przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Rozdział 3 projektowanej ustawy normuje nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości i realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (art. 18-27).

Wprowadzenie regulacji specjalnej zawartej w przepisach rozdziału 3. projektowanej ustawy jest uzasadnione zgodnością wprowadzanej regulacji z unormowaniami art. 21 ust. 2 Konstytucji RP oraz przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami. Wybór formy zezwolenia jako środka prawnego wykorzystywanego do wywołania skutków prawnych określonych w przepisach tego rozdziału projektowanej ustawy jest uzasadniony m.in. przyjęciem w polskim porządku prawnym koncepcji indywidualnego charakteru wyłączenia nieruchomości.

Art. 18 określa skutki rzeczowe decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum, w tym zatwierdzenie podziału nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie zezwolenia (ust. 1 i 2). Możliwość przeprowadzenia podziału nieruchomości lub scalenia i podziału nieruchomości jest uzasadniona dążeniem do ustalenia regularnego kształtu działek, na których będą realizowane inwestycje w zakresie budowy Muzeum. Działki znajdujące się na terenie półwyspu Westerplatte mają bowiem przeważnie zróżnicowany często nieregularny kształt, uniemożliwiający realizację planowanych inwestycji. Przepis art. 18, w treści kolejnych ustępów, rozstrzyga o przejściu na rzecz Skarbu Państwa prawa własności nieruchomości niezbędnej do realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 3) oraz o wygaśnięciu prawa użytkowania wieczystego, ograniczonych praw rzeczowych lub hipoteki ustanowionych na takiej nieruchomości (ust. 4-6). Przejście lub wygaśnięcie wymienionych praw przysługujących do nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum następuje za odszkodowaniem, z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna (ust. 3-5).

Art. 19 stanowi w szczególności, że z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum staje się ostateczna, nieruchomości

przeznaczone na inwestycje w zakresie budowy oddaje się inwestorowi w nieodpłatne użytkowanie (ust. 1), a nabycie prawa własności budynków oraz innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali stwierdza, w drodze decyzji, Wojewoda Pomorski (ust. 2). Regulacja ust. 1 jest uzasadniona treścią art. 51 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, uznającą oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste za jedną z form wyposażenia państwowej osoby prawnej w nieruchomości niezbędne do jej działalności. Zgodnie z art. 19 ust. 3 projektowanej ustawy do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 3-5 ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem art. 22 ustawy.

Art. 20 potwierdza, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum uprawnia inwestora do rozpoczęcia i prowadzenia budowy lub wykonywania robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Art. 21 stanowi podstawę wygaśnięcia trwałego zarządu oraz zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, ustanowionych na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 1) oraz podstawę wypowiedzenia przez inwestora ze skutkiem natychmiastowym umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia dotyczących takich nieruchomości (ust. 2). Za straty poniesione na skutek rozwiązania umowy przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa reprezentowanego przez inwestora (ust. 2). Wprowadzenie regulacji ustanawiającej inwestora reprezentantem Skarbu Państwa w sprawach dotyczących ustalenia wysokości i zapłaty odszkodowania za straty poniesione wskutek rozwiązania umowy jest uzasadnione charakterem inwestora jako podmiotu realizującego inwestycje w zakresie budowy Muzeum.

Art. 22 określa tryb i zasady ogólne ustalania wysokości i wypłaty odszkodowań za wyłączone nieruchomości lub inne niż własność prawa rzeczowe lub prawa obligacyjne przysługujące do wyłączonych nieruchomości. Ustalenie wysokości odszkodowania na etapie następującym po zakończeniu postępowania administracyjnego i wydaniu zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum jest uzasadnione zamiarem projektodawcy zapewnienia pilnego i sprawnego wykonania tych inwestycji. Jednocześnie regulacje projektowanej ustawy zabezpieczają w należyтым stopniu interesy i prawa wyłączonych podmiotów. Przepis art. 22 ust. 1 ustawy określa pierwszeństwo trybu negocjacyjnego ustalania wysokości odszkodowania. W przypadku niezgodnienia wysokości odszkodowania między inwestorem a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem

wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, wysokość odszkodowania ustala Wojewoda Pomorski w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania (ust. 2). Przepis ust. 3 reguluje zasady ustalania wysokości odszkodowania, w tym wymóg jego waloryzacji na dzień wypłaty. Podmiotem zobowiązanym do zapłaty odszkodowań jest inwestor (ust. 4). Wprowadzenie regulacji zobowiązującej inwestora do zapłaty odszkodowań jest uzasadnione charakterem inwestora jako podmiotu realizującego inwestycje w zakresie budowy Muzeum.

Art. 23 reguluje szczegółowe zasady ustalania wysokości i wypłaty odszkodowań w odniesieniu do poszczególnych przypadków wyróżnionych w ustawie.

Art. 24 określa zasady nieodpłatnego zajęcia przez inwestora – na podstawie umowy (ust. 2) albo decyzji Wojewody Pomorskiego (ust. 3) – terenów wód płynących, dróg publicznych bądź terenów linii kolejowej na czas realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum i w celu przejścia przez te tereny w związku z realizacją inwestycji. Wprowadzenie regulacji art. 24 jest uzasadnione zamiarem zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonania inwestycji dotyczących budowy Muzeum.

Art. 25 stanowi, że do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 26 określa właściwość organu wyższego stopnia w sprawach określonych w rozdziale 3, to jest ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Właściwość ta została określona zgodnie z uwarunkowaniami wynikającymi z przedmiotowego zakresu działania wyżej wymienionego ministra oraz rozwiązaniami, wynikającymi z dwuinstancyjnego postępowania administracyjnego, unormowanymi w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 27 rozstrzyga, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, przy czym ilekroć w przepisach tej ustawy mowa jest o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum. Powyższy zabieg jest pochodną przyjętej w legislacji formuły odesłania do przepisów ustawy mającej status ustawy wiodącej w danej dziedzinie.

Rozdział 4 projektowanej ustawy określa specyfikę postępowania administracyjnego oraz sądowniczo-administracyjnego przy realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum (art. 28-32).

Zmiany w zakresie postępowania administracyjnego oraz sądownoadministracyjnego, wprowadzane w przepisach tego rozdziału projektowanej ustawy, są uzasadnione koniecznością usprawnienia, w tym przyśpieszenia, załatwiania spraw określonych ustawą, z jednoczesnym zachowaniem procesowych gwarancji stron postępowania. Wprowadzenie regulacji specjalnej jest uzasadnione nie tylko celami ustawy, ale również ograniczeniem kręgu podmiotów, w tym właścicieli nieruchomości położonych na obszarze objętym planowanymi inwestycjami w zakresie budowy Muzeum, których będą dotyczyć skutki wprowadzenia projektowanej ustawy.

Art. 28 w szczególności umożliwia nadanie przez Wojewodę Pomorskiego decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum rygoru natychmiastowej wykonalności na wniosek inwestora, uzasadniony interesem publicznym (ust. 1), a także skraca termin do wniesienia odwołania od decyzji (ust. 2) oraz termin do rozpatrzenia odwołania (ust. 4). Przepisy ust. 4 i 6 wykluczają wstrzymanie wykonania decyzji, a przepis ust. 5 stanowi, że w postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o której mowa w ustawie, w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji.

Art. 29 wyklucza wstrzymanie przez sąd administracyjny wykonania zaskarżonej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum (ust. 1), a także skraca termin przekazania akt i odpowiedzi na skargę do sądu administracyjnego oraz termin rozpatrzenia skargi (ust. 2 i 3).

Art. 30 ogranicza możliwość stwierdzenia nieważności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum, wyłączając taką możliwość, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął roboty budowlane. W takim przypadku właściwy organ administracji ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa (ust. 1). W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum, sąd administracyjny po upływie 30 dni od dnia rozpoczęcia robót budowlanych może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego. W takim przypadku również jest wykluczona możliwość stwierdzenia nieważności decyzji (ust. 2). Zgodnie z art. 30 ust. 3 projektowanej ustawy w przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej

decyzji może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.

Art. 31 wyłącza zastosowanie przepisów niniejszego rozdziału do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum oraz do decyzji o ustaleniu wysokości odszkodowania przysługującego za wyłączone nieruchomości lub inne niż własność prawa rzeczowe (użytkowanie wieczyste lub ograniczone prawa rzeczowe) przysługujące do wyłączonych nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Art. 32 określa właściwość Wojewody Pomorskiego jako organu egzekucyjnego prowadzącego egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum oraz decyzji ustalającej zakres, termin i warunki zajęcia przez inwestora terenu wód płynących, dróg publicznych bądź terenów linii kolejowej w celu przejścia przez te tereny w związku z realizacją inwestycji w zakresie budowy Muzeum. Szczegółowe dookreślenie właściwości organu, podobnie jak we wcześniejszych przypadkach wynika z ograniczenia przedmiotu regulacji ustawy do obszaru położonego na terenie właściwości konkretnych organów.

Rozdział 5 projektowanej ustawy zawiera dwa przepisy zmieniające (art. 33 i art. 34), które określają zmiany odpowiednio w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Rozdział 6 projektowanej ustawy zawiera przepis końcowy art. 35, zgodnie z którym ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, zgodnie z generalną zasadą wynikającą z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

III. Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie podlega konieczności przedstawienia organom lub instytucjom Unii Europejskiej, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006 ze zm.).

IV. Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji, zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie ustawy regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, w związku z tym projekt nie będzie podlegał notyfikacji.

V. Termin wejścia w życie

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Warszawa, 13 maja 2019 r.

BAS-WAPM-898/19

TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Kazimierz Smoliński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa określa zasady, warunki i tryb przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (dalej: „Muzeum”), wymaganych ze względu na interes publiczny, a także organy właściwe w sprawach przygotowywania i realizowania tych inwestycji oraz źródła ich finansowania. Proponowane przepisy mają regulować postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych, nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości i realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum oraz postępowanie administracyjne i sądownoadministracyjne przy realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Projekt ustawy przewiduje także znowelizowanie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, ze zm.) oraz ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 1479, ze zm.), dalej: „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić:

- art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: „TfUE”);

- rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9), dalej: „rozporządzenie 2015/1589”;

- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, s. 1), dalej: „rozporządzenie 1407/2013”;

- rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014, s. 1, ze zm.), dalej: „rozporządzenie 651/2014”;

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.1.2012, s. 1), dalej: „dyrektywa 2011/92/UE”;

- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. UE L 206 z 22.7.1992, s. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Rozdział 15, Tom 2, s. 102, ze zm.), dalej jako „dyrektywa 92/43/EWG”;

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.1.2010, s. 7, ze zm.), dalej jako „dyrektywa 2009/147/WE”.

2.1. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przepis art. 107 ust. 3 lit. d TfUE przewiduje, że pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji w Unii w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.

Stosownie do art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo

członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej. Zgodnie z art. 16 w zw. z art. 1 lit. f rozporządzenia 2015/1589 pomoc niezgodna z prawem, czyli wprowadzona w życie z naruszeniem art. 108 ust. 3 TfUE, podlega zwrotowi wraz z odsetkami.

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać dwa rozporządzenia UE, dotyczące tzw. wyłączeń grupowych, które dopuszczają, w pewnym zakresie, pomoc państwa i zwalniają ją z obowiązku notyfikowania Komisji, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE.

Pierwszym z tych rozporządzeń jest rozporządzenie 1407/2013. Z punktu widzenia niniejszej opinii kluczowe znaczenie ma art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia. Zgodnie z tymi przepisami uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TfUE i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TfUE, jeżeli spełniają warunki określone w rozporządzeniu. Głównym warunkiem jest kwota pomocy – całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

Drugim z rozporządzeń jest rozporządzenie 651/2014. Zgodnie z art. 3 w związku z art. 53 ust. 1 rozporządzenia programy pomocy, pomoc indywidualna przyznana w ramach programów pomocy oraz pomoc ad hoc są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 2 lub 3 TfUE i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE, jeżeli odnośna pomoc spełnia wszystkie warunki określone w rozdziale I rozporządzenia oraz szczególne warunki dotyczące odnośnej kategorii pomocy ustanowione w rozdziale III rozporządzenia. Stosownie do art. 4 ust. 1 lit. z rozporządzenie nie ma zastosowania do pomocy przekraczającej, w odniesieniu do pomocy inwestycyjnej na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego: 150 mln EUR na projekt. Jedną z dopuszczalnych form pomocy są dotacje (art. 5 ust. 2 lit. a). Pomocy na kulturę przede wszystkim dotyczą art. 53 i 54 rozporządzenia, przy czym art. 54 rozporządzenia dotyczy utworów audiowizualnych i nie będzie miał zastosowania do oceny projektu ustawy.

Rozporządzenie (art. 53 ust. 2 lit. a) dopuszcza udzielanie pomocy na następujące cele i działania kulturalne: muzea, archiwa, biblioteki, ośrodki lub przestrzenie kulturalne i artystyczne, teatry, kina, opery, sale koncertowe, inne organizacje wystawiające widowiska sceniczne, instytucje odpowiedzialne za dziedzictwo filmowe oraz inne podobne infrastruktury, organizacje i instytucje kulturalne i artystyczne. Pomoc może przybrać formę (art. 53 ust. 3 lit. a) m.in. pomocy inwestycyjnej, w tym pomocy na budowę lub modernizację infrastruktury kulturalnej. W przypadku pomocy inwestycyjnej za koszty kwalifikowalne uznaje się koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne, w tym koszty budowy, modernizacji, nabycia, konserwacji lub poprawy infrastruktury, jeżeli w skali roku

przynajmniej 80% czasu lub przestrzeni tej infrastruktury jest wykorzystywane do celów związanych z kulturą (art. 53 ust. 4 lit. a). W przypadku pomocy inwestycyjnej kwota pomocy nie może przekraczać różnicy między kosztami kwalifikowalnymi a zyskiem operacyjnym z inwestycji. Zysk operacyjny odlicza się od kosztów kwalifikowalnych *ex ante*, na podstawie rozsądnych prognoz, albo przy użyciu mechanizmu wycofania. Operator infrastruktury ma prawo zatrzymać rozsądny zysk przez odnośny okres (art. 53 ust. 6). W przypadku pomocy nieprzekraczającej 2 mln EUR, maksymalną kwotę pomocy można ustalić na poziomie 80% kosztów kwalifikowalnych (art. 53 ust. 8).

W kontekście notyfikowania projektowanej pomocy Komisji Europejskiej należy nadmienić, że procedura ta jest poprzedzana procedurą uregulowaną na szczeblu krajowym w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362; dalej: „ustawa o postępowaniu”). Zgodnie z art. 12 ustawy o postępowaniu projekty programów pomocowych, w tym przewidujących udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych, oraz pomocy indywidualnej, a także pomocy indywidualnej na restrukturyzację, wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Projekt pomocy indywidualnej udzielanej w ramach wyłączeń grupowych nie wymaga uzyskania opinii, chyba że podmiot udzielający pomocy wystąpi o jego notyfikację. Opinia Prezesa UOKiK zawiera w szczególności: (1) stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, (2) stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem, (3) propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu ze wspólnym rynkiem, (4) stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu.

Zgodnie z art. 16a ustawy o postępowaniu, w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej, organ właściwy na podstawie regulaminu Sejmu występuje z wnioskiem do Prezesa UOKiK o wydanie opinii, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, i o przekazanie do Komisji projektu w celu dokonania jego notyfikacji.

2.2. Art. 2 dyrektywy 2011/92/UE stanowi, że państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, m.in. z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków na środowisko, przed udzieleniem zezwolenia (ust. 1), a ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na inwestycję w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów tej dyrektywy (ust. 2).

W myśl art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy 2011/92/UE „zainteresowana społeczność” oznacza społeczeństwo, które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy, zaś do celów tej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie. Zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności: a) mający wystarczający interes lub ewentualnie b) podnoszący naruszenie prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym ustawą, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań lub zaniechań, z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy dotyczących udziału społeczeństwa. Art. 11 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE stanowi zaś, że państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych spełniających wymogi, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy, uważa się za wystarczający do celów jej art. 11 ust. 1 lit. a. Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów art. 11 ust. 1 lit. b dyrektywy 2011/92/UE.

2.3. Zgodnie z art. 3 dyrektywy 92/43/EWG spójna europejska sieć ekologiczna specjalnych obszarów ochrony (Natura 2000) obejmuje tereny, na których znajdują się typy siedlisk przyrodniczych wymienione w załączniku I i siedliska gatunków wymienione w załączniku II do tej dyrektywy, a także specjalne obszary ochrony sklasyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 79/409/EWG [obecnie dyrektywą 2009/147/WE – dopisek BAS].

Art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG stanowi: „Każdy plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu, ale które może na nie w istotny sposób oddziaływać, zarówno oddzielnie, jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami, podlega odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony. W świetle wniosków wynikających z tej oceny oraz bez uszczerbku dla przepisów ust. 4 właściwe władze krajowe wyrażają zgodę na ten plan lub przedsięwzięcie dopiero po upewnieniu się, że nie wpłynie on niekorzystnie na dany teren oraz, w stosownych przypadkach, po uzyskaniu opinii całego społeczeństwa”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt ustawy przewiduje, że inwestycje w zakresie budowy Muzeum finansuje się z budżetu państwa lub z innych źródeł (art. 2 ust. 2 projektu). Inwestorem ma być Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, które jest państwową instytucją kultury.

Państwowe instytucje kultury działają w oparciu o ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1983, ze zm.; dalej: „ustawa o kulturze”). Zgodnie z art. 3 ust. 2 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy o kulturze działalność kulturalna polegająca na tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury nie stanowi działalności gospodarczej. Nie przesądza to jednak o statusie przedsiębiorcy w rozumieniu prawa konkurencji UE, gdyż prawo UE posługuje się pojęciami autonomicznymi w stosunku prawa krajowego. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedsiębiorstwo to każdy podmiot zaangażowany w działalność gospodarczą, niezależnie od jego statusu prawnego i źródeł finansowania¹.

Zgodnie z art. 8 ustawy o kulturze ministrowie tworzą państwowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. Instytucja kultury posiada osobowość prawną, a organizator, co do zasady, nie odpowiada za jej zobowiązania (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o kulturze). Instytucja kultury gospodaruje samodzielnie przydzieloną i nabytą częścią mienia oraz prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków, kierując się zasadami efektywności ich wykorzystania (art. 27 ust. 1 ustawy o kulturze), pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązania z uzyskiwanych przychodów, którymi są przychody z prowadzonej działalności, w tym ze sprzedaży składników majątku ruchomego, przychody z najmu i dzierżawy składników majątkowych, dotacje podmiotowe i celowe z budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł (art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o kulturze). Stosownie do art. 28 ust. 1a ustawy o kulturze minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może udzielić dofinansowania, w tym wydatków inwestycyjnych i bieżących, podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Prowadzenie działalności uregulowanej w art. 27 i 28 ustawy o kulturze pozwala uznać instytucje kultury za zaangażowane w prowadzenie działalności gospodarczej, a zatem za przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa konkurencji UE. W konsekwencji Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku należy uznać za przedsiębiorstwo w rozumieniu prawa UE, a przewidziane w projekcie

¹ Zob. w szczególności wyrok TSUE z 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90, *Klaus Höfner i Fritz Elser przeciwko Macrotron GmbH*, pkt. 21.

finansowanie inwestycji w zakresie, w jakim pochodzić będzie z budżetu państwa, za pomoc państwa w rozumieniu prawa UE.

Na podstawie ustawy o kulturze wydane zostało rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie zakresu zadań objętych mecenatem państwa, udzielania dotacji celowej na zadania nim objęte oraz udzielania dofinansowań podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego (Dz. U. poz. 2374). Rozporządzenie dotyczy m.in. dofinansowania udzielanego na podstawie art. 28 ust. 1a ustawy. Rozporządzenie w § 7 określa warunki udzielania pomocy państwa mające na celu zapewnienie, by była udzielana zgodnie z rozporządzeniami 651/2014 i 1407/2013. Warunki te dotyczą m.in. kwoty udzielanej pomocy, przedmiotu jej udzielania oraz okresu, w którym jest udzielana.

Projekt ustawy przewiduje przyjęcie regulacji szczególnej, dotyczącej jednej inwestycji jednej instytucji kultury. Przewiduje przy tym, że inwestycja ta będzie finansowana z budżetu państwa (lub z innych źródeł) (art. 2 ust. 2 projektu). Nie określa w żaden sposób wysokości finansowania. Jedynie w uzasadnieniu projektu mowa jest o szacunkowej kwocie 150 000 000 zł. Nie jest to jednak norma prawnie wiążąca. Projekt nie precyzuje również warunków udzielania finansowania inwestycji, w odniesieniu do ograniczeń przewidzianych w przywołanych rozporządzeniach Komisji z zakresu pomocy państwa.

Art. 2 ust. 2 projektu będzie, w zakresie finansowania działalności instytucji kultury, stanowił przepis szczególny w stosunku do ustawy o kulturze. W konsekwencji należy uznać, że projekt ustawy nie zawiera gwarancji, że przewidziana w nim pomoc państwa będzie zgodna z prawem UE.

3.2. Zbadania pod kątem zgodności z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE wymagają przepisy rozdziału 4 projektu ustawy dotyczące postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego przy realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum. Przepisy te przewidują m.in. wyłączenie stosowania w postępowaniu odwoławczym art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego², dalej: „k.p.a.” (art. 28 ust. 4), wyłączenie stosowania w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji art. 159 k.p.a.³ (art. 28 ust. 6) oraz wyłączenie stosowania do skarg na decyzje art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi⁴, Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm. (art. 29 ust. 1).

² Organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji.

³ Zgodnie z art. 159 § 1 k.p.a. „Organ administracji publicznej, właściwy w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, wstrzyma z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1.

⁴ Zgodnie z tym przepisem „Po przekazaniu sądowi skargi sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa

Nasuwa się pytanie, czy proponowane regulacje nie naruszają prawa członków zainteresowanej społeczności do dostępu do procedury odwoławczej przed sądem, o czym jest mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE. W odniesieniu do rozdziału 4 projektu ustawy trzeba przede wszystkim zauważyć, że art. 31 projektu ustawy stanowi, że przepisów rozdziału 4 nie stosuje się do decyzji, o których mowa w przepisach art. 17 ust. 1 oraz art. 22 ust. 2. Natomiast zgodnie z art. 17 ust. 1 projektu ustawy z zastrzeżeniem przepisów ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum następuje zgodnie z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Wymaga podkreślenia, że to przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku wdrażają w polskim systemie prawa postanowienia dyrektywy 2011/92/UE. Zgodnie z art. 44 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku: „1. organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. 2. Organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony. 3. Organizacji ekologicznej służy skarga do sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa”. Projekt ustawy nie przewiduje ograniczenia stosowania przywołanych przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Wynika z tego, że w postępowaniach administracyjnych przy realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum członkowie zainteresowanej społeczności w rozumieniu dyrektywy 2011/92/UE będą mieć dostęp do procedury odwoławczej przed sądem⁵.

w § 1, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. Odmowa wstrzymania wykonania aktu lub czynności przez organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu. Dotyczy to także aktów wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach tej samej sprawy”.

⁵ W tym kontekście należy zasygnalizować, że Komisja Europejska w dniu 7 marca 2019 r. poinformowała o wydaniu uzasadnionej opinii, w której wezwała Polskę do podjęcia działań

W związku z tym należy uznać, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z dyrektywą 2011/92/UE.

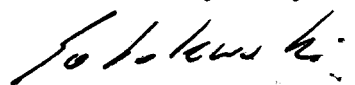
3.3. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 jest przedmiotem rozdziału 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Jak wskazano powyżej, art. 17 ust. 1 projektu ustawy określa, że z zastrzeżeniem przepisów ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum następuje zgodnie z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. W projekcie ustawy nie przewidziano ograniczenia stosowania przepisów tej ustawy w zakresie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, wobec czego można uznać, że projekt ten nie jest sprzeczny z dyrektywą 92/43/EWG oraz dyrektywą 2009/147/WE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy może zostać uznany za projekt przewidujący udzielenie pomocy państwa w rozumieniu prawa UE. Zgodnie z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej Marszałek Sejmu powinien wystąpić do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o wydanie opinii o tym projekcie.

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

w związku z nieprzebrnięciem dyrektywy 2011/92/UE w niektórych kwestiach związanych z dostępem organizacji ekologicznych do sądu. Zob. http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-19-1472_pl.htm.

Warszawa, 13 maja 2019 r.

BAS-WAPM-899/19
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Kazimierz Smoliński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

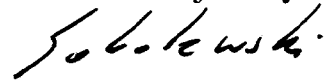
Projektowana ustawa określa zasady, warunki i tryb przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (dalej: „Muzeum”), wymaganych ze względu na interes publiczny, a także organy właściwe w sprawach przygotowywania i realizowania tych inwestycji oraz źródła ich finansowania. Proponowane przepisy mają regulować postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych, nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości i realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum oraz postępowanie administracyjne i sadowoadministracyjne przy realizacji inwestycji w zakresie budowy Muzeum.

Projekt ustawy przewiduje także znowelizowanie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, ze zm.) oraz ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 1479, ze zm.)

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski